

Bylo to osudného dne kdy jsem ráno asi v 8 hod. vyjel
 kořimni raset oves. Pole mají se nacházelo na ~~na~~ pravé straně
 obce, směrem k Val. Polance na kopci Dževsi na místě
 special-jsem rozřivat seno a přišel za mnou svagr s bratrem
 Josef D. 430. a ptal se mě který pracoval na blízkém poli a ptal se
 mně co to je v lidině že se tam tak hemží, tma německých
 vojáky a já jsem mu říkal že ve vesnici říkají že asi mají
 utěšeni. Sedli jsme si na meč a porozovali z části jejich
 počinání a šlo mi se na tom že to asi není nic dobré
 že něco za tímto bří obrovšt' když to bylo na pasekách kde
 se naši chlapeč pářovali. Oba jsme cítili jako by ve vřduchu
 něco viselo taková tíseň což se mně potvrdilo když jsem
 posal z nově rozřivat volal na mně nikdo z vesnice
 z mostu abych jel ihned domů i s kořimni. Měl jsem z
 to že nikdo přijel s klisnou k hrábem a měl jsem ráno
 hrábce odpovstěti nechtěl jsem jet až když na mostě byl
 už hlouček lidí a sřichni na mně volali bych ihned je
 poslal jsem p. starostu a tak jsem zapřáhl a jel jsem
 domů. Když jsem sjel do vesnice už na mně šel p.
 starosta s velitelem od kriminální policie v civilu a jeden
 voják. Měl jsem lehký vř (rakusák) a p. starosta se jítal tot
 velitel zda je ten vř dobrý a on říkal že frontaš' a tak
 nasadli i s tím vojákem bez starosty a ihned na mně
 rostra abych rychle jel směrem na paseky. Když jsme odb
 íli z vesnice říkal mně ten velitel že uvidím co dove
 partyzáni. Já na to uříkl nic ale bylo mně jako v řele
 Po chvíli jízdy mně zase povída že už šest týdnů se tam
 ti partyzáni sřijvají a já zase nic. Když jsme dojeli na
 paseky naproti Josefa Martine spustila se palba a on říkal a
 jítí mizou potoví. Při těch slovech křákal mně zastavit abych
 poskal na místě až dostanu rozkaz a sám i s tím vojákem šel
 místo hrůzy. Šel jsem asi 150-200 m od místa řim a co jsem
 spatřil udivil se že mi sřiviti vřmiret s paměti Dm Jurčikov
 obklopen byl těmi vrahy dokola a střílelo se ze všech stran do něj
 jako by tam byla celá armáda nejákých vraku a na tím tam by
 pár m. vřmiret postívých lidí kteří nechtěli nic jiného než sř
 právo mně život. Když jsem tuto bestialnost porozoval a mys
 přitom na našeho milého obrana J. D. co se nadřel si škodi
 měř si vřechu porídil a oni tak se sřmichem a šlemyem sř
 chum který se padobral dravě sřmire v pralesi kde nemělo sř
 štěstí sřmire a tak i sřmire

vše mizeli a praraditi. Asi po hodině stánu vyšli se dvora jásem
civila a ho který nesl štěrku lnu asi k rapákové stodole ale se jim
sprotivil a štěrku pohodil na zem při čimž mu pak svařali ruce
v radu a pak počali házet do stodoly panceřové pisti, za čimž
se stodola vznála a ve chvíli byla seba v plamenech. Na
pravé straně směřem na poseky seděli všichni sousedi Jurči
korych pod strážní vojáky a jak jsem porádil zjistil všichni
vypadali jako mrtvolky. Na protě straně byli vojáci
kteří hráli se se jim hodilo. Věděl jsem na vlastní oči že
škrtili husy kury a korlata a spali do batohů a po kusy
plátva zkrátka se se jim hodilo. Bylo asi ke Avanačti hodin
když mne už nechtěl jít stát a přišel na mnomu mým synu
něchal jsem ho u koni a šel jsem za dotyčným velitelem kte
se mnomu jel bych se ho reptal se mám dělat zda mne
odjet domů. Na pravé straně dotyčného velitele asi 50 km
od něj stál Arubij velitel SS který na mne bříknul by
šel na mne což jsem musel uposlechnout a ten mne
mariál se zbraní v ruce a namířením na mne bych
šel si sednout na horu kde seděli ti nestátní sousedi
Jurčichových. Když jsem se vymlouval se mám tam koně
a se nemůžu odjet chtěl mne odstrelit. Šel jsem
na místo a ten voják když který držel stráž nad
mimě mne poslal ke koním a tak jsem stal ještě
chvilku a přišel rořkar abych jel nahoru. Tak jsem ji
Pa jsem viděl na se mne se zbratě zbratě

lidskému rozumu. Na místě, kde jsem byl, leželi naši chlapci
partyzáni tři. Jeden na vrak druhého střežení v klubíčko a třetí
na boku podivně stoje. Jaká jsem požala hrůza to si rád
nedovedl představit a neměl člověk ukázat ani špetku
soucitu, jinak byl odstřelen jako pes. Vše bylo tak strážné,
že člověk neměl se porádit ani ohlednout. Tak jsem dojel
na dvůr souseda Jurčického kde stál malorezový sebrinový
vůz ručními drubky sboři do kterého jsem musel připravit
mout a přesto že jsem měl velmi dobré a první koně kůsta
jsem v protoku visel kde jsme slámali něco na vore so-
mnie p. starosta poushl spravil a tak se jelo dále ale kdy
jsem přijeli k místku kde leželi mrtví partyzáni už jich
tam nebylo a ale ositých svídků je hodili na mlát spale
stodoly a naházeli na ně různé odpadky a tak je upálily.
Z domáček jsem neviděl nikoho jelikož byli rušiční než jsem
tam přijel. Při jízdě dole pashama jsem stráneli různými sboři
jako textil a sboři mouku, ruro, střelivo, papír, protobinny
dopise a skrátka vše možné. Když jsme přijeli do vesnice
jsem vyprávěl a věst koni domů ale bylo mi jasně u-
říděno se dohled měřičem náhradní koni se odjet namírem a
tak jsem musel jíti schmat druhí koni a pak jsem jel teprve
domů. Kolik lidí jsem se nemohl z toho všeho vzpamat
tavit a nikdy na tu hrůzu nepamenuji a pro Kdo tohle
mítel a akusil ten nikdy tím (křivobučen světem) neodpustí
a na křivobučen místě se (vše o všem) přičítá a měřičem